

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

**CENTENARI
DE
RICART WAGNER**

1813~1913

QUATRE FESTIVAL

ASSOCIACIÓ WAGNERIANA

QUATRÈ FESTIVAL

DISSAPTE 31 DE MAIG DE 1913

A 2/4 DE 10 DEL VESPRE

PROGRAMA

— PRIMERA PART —

Himne a Wagner,

(marxa de Tannhäuser).

L' Holandès errant.

Chor de Filadores.

Lohengrin. Salve de noces (acte II.)

(1.ª audició catalana)

per l' Orfeó Català.

DIRECCIÓ: LLUIS MILLET.

— SEGONA PART —

PARCIVAL

ACTE TERÇ

(complet)

ESTRENA A BARCELONA

Preludi. — (Parcival en cerca del Bé).

QUADRE PRIMER

La Prada al Divendres Sant

Escena de Gurnemanz i Kundry. — Arribada de Parcival. — Dialec amb Gurnemanz. — Baptisme i unció de Parcival. — Baptisme de Kundry. —

L' encís del Sant Divendres.

Interludi. — (Camí del Grial)

QUADRE SEGON

El Temple del Grial

Exequies de Tituel. — Chorals dels Cavallers.
— Pregaria d'Amfortas. — Retorn de Parcival. —
Exaltació del Grial i chor de Redempció.

Parcival: Francisco Viñas.
Gurnemanz: Conrat Giral.
Amfortas: Innocenci Navarro.

CHORALS

DIRECCIÓ: FRANZ BEIDLER.

Orquestra i Banda del "Sindicato Musical
de Cataluña" — 130 professors.

Chor: Orfeó Català.

— 250 ORFEONISTES —

Es prohibida l'entrada a la Sala durant
l'execució del programa

Himne a Wagner

Escrit per a commemorar el Centenari
del seu natalici

PER

Geroni Zanné i Joaquim Pena

SOBRE LA

MARXA DE TANNHÄUSER

□ □ □

Heroe nibat de llors i d'oliveres,
Geni triumfal, pontifec i guerrer,
nou Apol·ló qui al món imperes
mentre de Pan s'afoga 'l crit darrer;

Fill benhaurat del regne d'Acidalia,
Fenix d'un bosc on l'aua es eternal:
puix que has begut les aigües de Castalia
Eros te dona força divinal!

Victors de triump arreu per tu floreixen,
clarins vibrants t'enlairen sobre 'l món,
cítars d'or tos cantic purs teixen:
Déu d'un germanic Parthenon!

Sacre apogeu de goig i benança,
força radiant qui esclata i s'expandeix,
llum eternal; sublim poixança:
Gloria a ton estre qui en l'amor floreix!

Gloria al Geni musical!
Gloria a Wagner l'immortal
qui ara'ls cors amb l'Art uneix!

Lohengrin

SALVE DE NOCES

(ACTE II - ESCENA IV)

Un llarc seguici de dames ricament abillades surt de la Kemenate (estada de les dames) i recorre la galeria devallant vers el Palas (estada dels cavallers), desde on se dirigeix al prosceni fins arribar a l'església, deturant-se davant de la graonada 'l cap del seguici.

ELS NOBLES I EL POBLE

De gracia plena 's vegi
qui tan humil sofrí!
Déu son camí planegi,
Déu meni 'l seu destí!

(Elsa, qui va en mitg del seguici, apareix dalt la graonada del Palas deturant-se uns moments. Tothom se descobreix amb el major respecte, fent-li acatament.)

Ja ve, com angel bella,
de casta llum radiant!

(Elsa torna a caminar, avançant vers el prosceni per entremig de les rengleres del poble.)

Salve, gentil donzella!
Salve, Elsa de Brabant!

(Després d' Els Patges, arriben ara Les Dames capdevanteres a la porta de l'església, ont se deturen per a deixar entrar Elsa.)

De gracia plena 't vegis!
Salve, Elsa de Brabant!
Déu ton camí planegi!
Salve, gentil donzella!
Salve, Elsa de Brabant!

Parcival

ACTE TERÇ

PRELUDI (1)

Una de les pàgines musicals de concepció més pregonada que Wagner ha escrit, es sens dupte aquest Preludi, qui per son caracter altament filosofic es una mostra ben palesa de la ilimitada esfera d'acció en que 's pot moure l'art dels sons al servei del Geni musical. La color llòbrega dels temes qui hi apareixen, llur forma trencada i vagarosa, llur pregonesa de significació, fan que no sigui gaire plà de comprendre i que molts comentaristes de Wagner divaguin també al tractar d'esclarir-nos aquesta pagina simfonica, de reduïdes proporcions, però que hom pot considerar com la quinta-essencia de la musica.

L'idea qu'inspirà al seu autor, fou la de relligar els dos darrers actes de *Parcival* glosant musicalment l'acció del poema qui transcorre durant l'intermedi, i qui per tant s'amaga als ulls de l'espectador, es a dir: els intrincats camins que segueix Parcival, després d'haver arrebatat a Klingsor l'arma sagrada, per a retornar-la al temple del Grial i trobar amb açò 'l Bé suprem. Aquest no es pas facil d'assolir, i així Parcival, ardit posseïdor de la sacra reliquia, que dâ en custodia com privilegiat depositari, va perdut llarc temps pels camins errats del món, camins de desolació i d'engany ont el menacen sens treva 'ls enemics de l'ànima, fins que després de passar per les més perilloses proves, es salvat per la virtut de la Fè, permetent-li a la fi trobar la via recta qui l'amenarà an aquell Bé suprem tant temps sospirat.

(1) Qui vulgui conèixer a fons l'exposició dels temes musicals d'aquest Preludi podrà trobar-ho en la edició de *Parcival*, publicada per l'A. W., ont es contingut l'estudi musical d'En Miquel Domenech Español, i més extensament encara en l'obra d'aquest sobre la significació i simbolisme de *Parcival*, publicada en francès.

QUADRE PRIMER

EN EL DOMINI DEL GRIAL

Encontrada primavera i riellera: ampla i florida prada qui munta suaument vers el fons. A primer terme, l'entrada d'un bosc qui s'esten per la dreta en pujada pedregosa. Al prosceni de la banda del bosc, una font; a l'altra banda, un xic més baix, una senzilla cabana d'ermità adorsada a una roca.—Trenc d'auba.—Gurnemanz, arribat a les darreres velleses i abillat pobrement, tan sols ab la tunica dels Cavallers del Grial, surt de la cabana i escolta.

GURNEMANZ

De llà 'l gemec venia...
Eix plany cap bestia no fa,
i avui menys, per cert,
en eix sacressant matí.

(S'ou un gemec sòrt, com d'una persona qui dorm pregonament i té somnis pesats.)

M'apar coneixé aquest planyívol crit!

(Gurnemanz se dirigeix resolt vers una bardiga de llà prop, força atapada; mitg-parteix d'una revolada la brossa i 's actura de sopte.)

Ah! Còm?... Ella ací?
La seca bardiga d'hivern
dau-li abrigall... de quant ençà?
Sus... Kundry.. sus!
L'hivern ja es lluny; ve 'l temps vernal!

(Fa seguir Kundry, enravenada i com inanimada enfòra de la bardiga i la duu damunt d'un marge de llà prop, cobert de gleva.)

Desperta! Desperta al bon temps!
Fret té 'l cos!...
Erta trob-la avui, tal com morta...
Prò 'l seu gemec no es çò que ans oi?

(S'acota vers el còs qui jau balb al seu davant i li frega amb força les mans i 'ls polsos, afanyant-se de totes passades per a fer-lo venir de sa rigidesa. — A la fi Kundry sembla donar senyals de vida. Va despertant-se. Obre 'ls ulls i fa un crit. — Duu una vesta selvatge, per l'estil de l'acte primer, emperò la color de son rostre es més groga i 'l seu posat i moviments han perdut tota expressió ferestega Roman una estona esguardant fit Gurnemanz. Després s'aixeca, arranja sa vestimenta i sa cabellera i 's disposa tot seguit a fer la feina de serventa.)

Oh foll esprit!
No tens nul mot per' mi?
Eixa es ta paga
quan del sòn mortifre
altra volta jo ara 't despart'?

(Kundry acota pausadament el cap.)

KUNDRY

(Exclamant-se amb veu rogallosa i trencada.)

Servir!... Servir!... ⁽¹⁾

GURNEMANZ

(Saccejant el cap.)

No 't cal pas més fatic.
Missatges no enviem ja més;
herbes i balcems
ara se 'ls cerca quiscú,
tal com fan les besties al bosc.

(Kundry, qui mentretant ha donat un colp d'ull a l'entorn, s'adona de la cabana i hi entra. — Gurnemanz la segueix amb l'esguart meravellat.)

Tot altra que ans camina avui.
Çò deu fer-ho 'l jorn sacressant?
Oh jorn de Gracia incomparable!
Só cert que per'salvar-la,
jo eixa infeliç avui
del sòn mortal esvetllo.

(Kundry torna de la cabana, portant una gerra i sen va cap a la font. De llà estant, esguardant bosc endins mentre que s'omple la gerra, ovira qualque qui s'atança i 's gira vers Gurnemanz, per a fer-n'hi esment. Gurnemanz esguarda cap al bosc.)

Qui veig llà prop la santa dèu?
L'ormeja fosca armura?
No es nul germà dels nostres!

(Arriba Parcival pel bosc, cobert de cap a peus amb un ormeig negre, l'elm clos i la llança amb el ferre cap per' vall; camina pausadament, cap-baix, abstret i vagarós i s'asseu damunt la gleva del marge, vora la font. Kundry, tantost arriba Parcival, sen es tornada a poc a poc dins la cabana, amb la gerra plena, per a posar-se a treballar. Gurnemanz, après d'haver contemplat Parcival bona estona sorprès, s'atança an ell.)

(1) Aquestes dugues paraules són les úniques que pronuncia Kundry en tot l'acte terç, i per çò l'hem suprimida en la present audició.

Salve, company!
T' hauràs perdut i t' dec fer de guia?

(Parcival fa un lleu moviment de cap.)

No 'm vols pas fer salutació?

(Parcival acota 'l cap.)

GURNEMANZ

(Malhumorat.)

Ei!... Què?...
Si 'l vot qui t' lliga
silenci aital t' ordena,
el meu m' obliga avui
a fer-te sebre 'l que t' convé.

Tu t' trobes ara en lloc sagrat:
ací mai hom armat no ve,
elm clos duent, broquer i espeut...
i menys avui! Doncs, no saps pas
la santa diada qu' es?

(Parcival nega amb el cap.)

No? D' aon vens així?
Amb quins pagans ets, doncs, romàs
per' ser-te ignot qu' es jorn
sagratisme avui, el Divendres Sant?

(Parcival abaixa encar més el cap.)

Les armes lléva-t!
Cal no ofendre Déu qui avui,
séns nul' arma haver, l' augusta Sanc
donà, per' expia 'ls pecats del món.

(Després d' un nou silenci, Parcival s' aixeca, planta la llança en terra al davant seu, deposa l' escut i 'l brant al peu d' aquella, desclou son elm i, llevant-se-l, el posa junt amb les altres armes; llavors cau de genolls en terra davant de la llança en silenciosa pregaria.—Gurnemanz el contempla sorprès i commòs. Després, amb una senya, crida Kundry qui suara acaba de sortir altra volta de la cabana. Parcival, en el fervor de la pregaria, aixeca l' esguart plè de devoció i 'l fita en la punta de la llança.—Gurnemanz parla amb Kundry, amb veu baixa.)

No 'l tens present?
Eix es qui un jorn el cigne occí!

(Kundry ho referma amb un lleu moviment de cap.)

Ben cert, es ell
el foll que jo irat foragití.

(Kundry mira Parcival de fit a fit, però tranquil.)

Ah! Quin viarany trobà, doncs?

L' espeut conec prou be.

(Amb gran emoció.)

Oh jorn sacressant,
eix en que jo 'm só esvetllat avui.

(Kundry ha girat la cara. Parcival, un colp acabada la pregaria, s' aixeca pausadament, esguarda tranquil entorn seu, reconeix Gurnemanz i li ofereix dolçament la mà, saludant-el.)

PARCIVAL

Salve, puix que t' trob' altra volta!

GURNEMANZ

També 'm coneixes, doncs?
Pots reconeixé-m,
de mals i dols boi sent vinclat?
Còm ets vingut?... D' aon?

PARCIVAL

Vingut só per viaranys d'espines i erres;
ben lluny d' aqueixes, doncs, puc ara creure-m,
quan d' eixa selva l' aura
torna a omplir-me tebia,
quan tu, el bon vell, de nou saludo?

O be... torno a errar-me?
Tot çò mudat me sembla!

GURNEMANZ

Doncs be, de qui la via cerques?

PARCIVAL

D' aquell quals plants terribles
jo, nesci, un dia oï sorprès;
per' dur-li l' alta Gràcia,
jo 'm crec l' electe ser avui.

Mes... ail...
La via santa mai trobava;
de l'erra en les sendes
m'encalça la maledicció;
penes séns nombre,
lluïtes i angoixes
lluny del camí 'm llençaven,
quan creia havê-l encertat.

Llavors el desesper punyie-m;
salvar la sacra reliquia
fou sols ma deria; per guardar-la,
ferides d'homs ignots jo rebí,
car d'ella mai serví-m
podia en la lluita;
séns sullar
i pel braç meu portada,
es ja al sant lloc tornada
eixa arma que radiar veieu:
del Grial el sacre espeut.

GURNEMANZ

(Trasbalçat del més fort entusiasme)

Oh Gracia! Bé suprem!
Miracle! Sant, august miracle!

(Després de calmar-se un poc, a Parcival.)

Senyor! Maledicció
t'apartà un jorn del bon camí,
prò avui de tu es fugida.
Ja petges del Grial terror;
llà aten dels cavallers l'estol.
Ah! Be 'ls hi cal la Gracia,
la Gracia que tu dús!...

Dés el dia qu'ets ací romàs,
la pena qui mostrada 't fou,
l'angoixa... feu-se dol suprem.
Amfortas, contra la ferida
i 'ls torments del cor airant-se,
cobeja en folla revolta sols la mort.

Ni precés ni angúnies dels confreres
l'han dut mai més a colre 'l Sant Ofici.
Reclòs se troba de temps ha 'l Grial,
i així aquell seu contrit custodi
—qui lluny la mort tindrà
si 'l torna a veure mai,—
la fi trobar confia
que de sa vida 'ls greus torments acabi.

La santa menja ara mai tastem,
vulgars menjucs ens nodreixen:
per çò s'estronca nostre heroic braó.
No ve un missatge mai
ni un crit de guerra santa no'ns envien:
grocs i tristos, tots rondem
séns esma; capdill no té l'estol piadós.

Jo en eix boscatge solitari visc;
la mort tranquil esper,
la mort qui 'l nostre vell capdill s'ha endut,
car Titurel, l'august senyor,
privat de veure 'l Grial qui 'l confortava,
finà... un hom com altri!

PARCIVAL

(Amb un fort surt de dolor.)

Y jo... jo só
qui aital dissort causà!
Ah! Quines culpes,
quins pecats i crims
damunt mon cap de foll
eternament sospesen,
per' que nul castic, nula esmena,
dels ulls la fosca 'm lleví,
i boi i essent pel Bé jo electe,
perdent la via recta
del Bé 'l camí darrer sem perdi?

(Parcival es a punt de caure sèns sentits. Gurnemanz el sosté i 'l fa seure damunt del marge. Kundry, veient-ho, va a cercar pressosa una grial amb aigua per' aspergir Parcival.—Torna Kundry amb la grial.)

GURNEMANZ

(Apartant suaument Kundry.)

No així!...

Tan sols la santa font
refresqui 'l pelegrí laçat.
M' apar que gran missió
deu ell avui dû a terme,
complir bentost un' obra santa.

Doncs ser rentat li cal,
llençar de culpa nèt,
la polç del llarc camí del mal!

(Abdós sen duen suaument Parcival cap a la vora de la font. Durant çò qui segueix, Kundry li deslliga les gamberes mentre que Gurnemanz li lleva 'l cosselet.)

PARCIVAL

(Amb veu laça però dolça.)

Puc, doncs, vers Amfortas ser dut encara?

GURNEMANZ

(Boi fent sa tasca)

Ben certes! Ja 'ns espera 'l burc august;
exequies pies pel difunt senyor
me criden llà també.

El Grial un colp per nos descobre encara,
l'Ofici ha temps sèns colre
tornà avui a exalçar-lo,
—per' dar la santa gloria al pare
qui pels pecats del fill morí,
çò que ara eix vol així expiar—

Amfortas ha promès.

(Kundry, plena d'humilitat i amb tota cura, banya 'ls peus de Parcival. Aquest la contempla amb silenciosa admiració.)

PARCIVAL

(A Kundry)

Els peus, humil, tu 'm rentes;
aspergi-m ara 'l cap l' amic!

GURNEMANZ

(Pren amb la mà aigua de la font i arruixa Parcival.)

Baptisme reb, tu 'l pur, amb l'aigua pura!

Així de tot pecat
el ròsec t'es delit.

(Mentre que Gurnemanz vessa solemniament l'aigua, Kundry 's treu de la pitrera un flasquet d'or i buida'l contingut damunt dels peus de Parcival; després els hi eixuga amb sa cabellera que ha desfeta d'una revolada.)

PARCIVAL

(Pren amb dolcesa'l flasquet de Kundry i l'ofereix a Gurnemanz.)

Suara 'ls peus m'ungires;
m'ungeixi 'l cap l'amic de Titurel
i, avui meteix, com rei ell me saludi!

GURNEMANZ

(Mentre que acaba de buidar el contingut del flasquet sobre 'l cap de Parcival i li frega suaument, imposant-li après al damunt ses mans esteses, per a consagrar-lo.)

Tal fou la profecia!
Consagro així 'l teu cap;
com rei nostre 't saludo.

Tu 'l Pur,
tu 'l sofrent pietós,
tu 'l benfactor conscient!

Puix que reembres dols que abans sofrires,

(Per Kundry.)

ja l'ultim pès soslleua del seu cap!

PARCIVAL

(Séns esser vist, pren aigua de la font, s'acota vers Kundry, qui encara es agenollada als seus peus, i li arruixa 'l cap.)

Ma tasca avui començo així:

Baptisme reb
i creu en el Salvaire!

(Kundry acota la testa fins a terra, revelant que plora amb xardor. Parcival se gira i esguarda dolçament ull-près el bosc i la prada, qui resplendeixen ara a la llum del matí.)

Còm sembla 'l prat florit avui més bell!

Prou qu'enciseres flors trobí,
qui entorn mon cap frisosas s'enroscaven,
prò mai vegí tan bell floret
de branques, tanyis i poncelles.

Ni 'l baume llur fou mai tan pur,
ni mai tan dolç murmuri oí!

GURNEMANZ

Çò es del Sant Divendres l' encís!

PARCIVAL

Oh angoixa! El jorn del dol suprem!
Tot çò qui brota, qui floreix
i alena, còm no llença avui
complantes, ail... i llarmes?

GURNEMANZ

Ja ho veus, no es pas així!
El plor contrit del pecador es
qui avui, com lleu rosada,
ruixant el camp, la prada,
vida i ufana hi vessa!
Tot esser nat, amb goig d' amor
segueix el pas del Redemptor
i una oració li endreça.

I llà al Calvari no podent pas veure-l,
vers l' home redimit esguarda ansiós,
qui, deslliurat de culpes i temences,
es pur i sau tornat pel Déu piadós.

Çò sent el prat florit qui 's renovella:
que no 'l calciga avui de l' hom el peu,
puix l' hom ,veient que Déu plè de bondat
per ell patí clavat en Creu,
rublert també d' humil pietat
fa 'l pas suau arreu.

Tothom, doncs, té veneració
per' çò qui en flor es prest marcit,
car la natura pel perdó
llú immaculada eix jorn florit!

(Kundry ha tornat a aixecar el cap pausadament i, ab els ulls humitejats, endreça a Parcival, seriosa i tranquila, una mirada suplicant.)

PARCIVAL

(Per les flors.)

Les qui 'm somreien, vegí marcir-se:
les fa la Redempció dalir-se?
També tes llarmes són com lleu rosada:
tu plores... veus?... i riu la prada!

(Li besa dolçament el front. S'ouen tocs de cloques en la llunyarà)

GURNEMANZ

Mitg-jorn!

Es l' hora ja.

Permet, senyor, que 'l servent ara 't meni.

Gurnemanz es anat a cercar son mantell de Cavaller del Grial, i aidat de Kundry, revesteix Parcival. Aquest agafa solennialment la llança i junt amb Kundry, segueix Gurnemanz qui 'ls emmena pausadament envers el burc de Monsalvat.

INTERLUDI

L' escena va trasmutant-se molt pausadament, de faigó semblant a la de l' acte primer, sinó que ara's verifica de dreta a esquerra. Després de seguir els tres personatges visibles una bona estona, desapareixen per complet, mentre que 'l bosc s' esvaeix i en son lloc van passant galeries per entre les roques. — Al travers de les voltes rocoses s' ouen tocs de campanes, cada cop més perceptibles i s' ovira un seguici de cavallers endolats.

QUADRE SEGON

EL TEMPLE DEL GRIAL

Les voltes de roques se mitg-parteixen i apareix la grandiosa nau del temple del Grial, com en l' acte primer, emperò sense les taules per a l' àgapa sagrada. Claror esmortuida. — S'obren les portes i entren per un costat els Cavallers qui escorten un feretre amb les despulles de Titurel, i per l' altra els qui convoien Amfortas amb sa civera. Precedeix an aquest, l'estoig tapat contenint el Grial. Al mitg de l' escena 's dreça un cadafalc i darrera d' aquest hi ha 'l seti enlairat amb el baldaquí, ont es altra colp depositat Amfortas.

PRIMER SEGUICI DE CAVALLERS

(Acompanyant Amfortas i el Grial.)

Ací portem, reclòs en l'estoig,
el Grial pel Sant Ministeri;
en eixa caixa què dueu
vosaltres, plens de tristor?

(Abdós seguicis s' han creuat ara al mitg de l' escena.)

SEGON SEGUICI DE CAVALLERS

(Amb el feretre de Titurel.)

La caixa funebre l' heroe dû;
reclou son sacre ardiment
que Déu meteix un jorn consagrà:
Titurel jau ací dins!

PRIMER SEGUICI

Mes qui l' aterrà, puix que Déu meteix,
Déu dava-li ampara?

SEGON SEGUICI

El pès tan feixuc dels anys l' aterrà
quan el Grial ell ja més no veia.

PRIMER SEGUICI

Del Sant Grial la Gracia qui li llevava?

SEGON SEGUICI

Qui es dut per vosaltres, el guarda culpable.

PRIMER SEGUICI

Ací avui el duem car altra volta,
per ultim colp,
fer desitja l'Ofici.

SEGON SEGUICI

Ai laç! Tu 'l guarda del Grial!
Ah, per ultim colp
fes ton Ofici sagrat!

ABDÓS SEGUICIS

(Adreçant-se a Amfortas.)

Fes l' Ofici sagrat, per ultim colp!

PRIMER SEGUICI

Per ultim colp!

SEGON SEGUICI

Per ultim colp!...

(Amfortas es depositat damunt del llit de repòs, darrera de la taula del Grial. El feretre es depositat damunt del cadafalc.)

AMFORTAS

(Soslevant-se un poc, força decandit.)

Ai laç... laç!... Ai laç de mil
Çò... de grat clamo, com tots!
Més plaurie-m rebre ací la mort,
com castic dolç de ma culpa!

(El feretre es obert. Contemplant el cadavre de Titurel, tothom esclata de sopte en crits de dolor. Amfortas se redreça ben alt en son seti, girant-se vers el cadavre.)

Oh pare!

Tu 'l més noble i sant dels heroes!
Tu 'l pudic qui un jorn els angels vegeres!
Per tu sols morir volent,
vaig dar-te la mort!

Oh tu, qui avui en celica llum
el meteix Salvaire veus,
demana-li, doncs, que sa augusta Sanc,
—si altra volta deu dû encara
son balcem als confreres
per' dà-ls' hi nova vida—
a l' ultim dongui-m... la mort!

Mort!... Transit!

Sola Gracia!

La horrible ferida, el vrí, fineixin;
el cor rogut romanguí balb.

Oh pare, prest... ou-me...
fes per mi ara eix prec:
«Salvaire, dóna al meu fill la pau!»

ELS CAVALLERS

(Empenyent-se entorn d' Amfortas.)

Descobri-s el Grial!
Fes ja l' Ofici!
Çò 't mana 'l teu pare:
çò 't cal, çò 't cal!

AMFORTAS

(Saltant fòra del seti amb el més furient desesper, i llançant-se entremig dels Cavallers qui reculen.)

No!... Mai més!... Ah!...
Ja 'l vel de la mort m' embolcalla,
i altre colp deuria a la vida tornar?

Oh forsenats!
Qui vol a viure damnar-me,
si sols la mort podeu dar-me?

(Esquinça sa vestidura)

Heus-la ací... la nafra oberta encar!
Boi verinosa, raja ma sanc!
Brandeu les armes! Contra mi 'ls glavis,
fons... fons, fins el pom!

Sus, oh 'ls heroes!
D' eix pecador finiu prest el mal;
llavors veureu la llum del Sant Grial!

(Tothom, esfereït, s'es aparta d'Amfortas qui roman sol, lliurat a un deliri espantós. Parcival qui, acompanyat de Gurnemanz i Kundry, s'es barrejat amb Els Cavallers sens esser vist d'aquests se presenta ara i estenent la llança, toca amb el ferre'l costat de Amfortas.)

PARCIVAL

Tan sols un' arma hi val:
rà la ferida clou
l' espeut sols qui l' obrí!

(El rostre d'Amfortas se llumena d'un sant encís; sembla qu'ell defalleix de tan forta emoció Gurnemanz el sosté.)

Guarit tu siguis i salvat!
Car jo faré l' Ofici teu!

Beneides siguin tes penes,
qui 'l be de la pietat
i 'l dò del pur saber
al timit foll van dar!

(Parcival va cap al mitg de l'escena, aguantant la llança enlaire.)

El sacre espeut
ací jo us torno avui!

(Tothom esguarda ab el més gran embadaliment la llança sostinguda enlaire. Parcival, amb l' esguart fitat en el ferre d'aquesta, prossegueix amb entusiasme.)

Oh! Gran miracle, excels, august!

De l' arma qui clou ta ferida,
jo 'n veig la Sanc divina eixida
en cerca d' altra deù germana
qui ací reb del Sant Grial l'ufana.
Ja no romangui més tancat:
descobri-s el Grial! Sigui exaltat!

(Els Patges obren l'estoig. Parcival puja 'ls graons de l' altar, treu de dins d' aquell el Grial i, flectat, s' endinza en sa contemplació ab silenciosa pregaria. De poc en poc el Grial s' encén, expandint una auriola gloriosa al damunt de tots. La part baixa de l' escena va devenint més fosca mentre que la claror creix en l' alçaria.)

TOTS

(Acompanyats d' unes veus gairebé imperceptibles qui devallen de mitja alçaria i de dalt de tot de la cúpula.)

Oh suprem miracle!

Al Redemptor reemença!

Un raig de llum, devallant de l' alçaria, inflama 'l Grial de plè a plè. De dalt la cúpula devalla una Coloma blanca qui plana suspesa damunt del cap de Parcival.—Kundry, fitant l' esguart en aquest, cau suaument als seus peus, i espira. Amfortas i Gurnemanz flecten els genolls rendint homenatge a Parcival, qui exalta 'l Grial, i ab ell beneeix tota la comunitat postrada també als seus peus, mentre se corre molt a poc a poc la cortina.

Fí de Parcival

Laus Wagner

Traducció de Geroni Zanné i Joaquim Pena

PUBLICACIONS

DE LA

ASSOCIACIÓ WAGNERIANA

OBRES DE RICART WAGNER

PRIMERES PUBLICACIONS

El capvespre dels déus	Preu: 2 ptes.
L'or del Rhin.	(Agotada)
La Walkiria	(Agotada)

TEATRE COMPLERT

Traduccions aplicades a la musica i ab l'exposició tematica:

Les Fades	Preu: 1'50 ptes.	
Rienzi, el darrer dels tribuns	— 1'50 —	
L' Holandès Errant	— 2 —	
Tannhäuser i la tençó de la Wartburg	— 2 —	
Lohengrin	— 2 —	
Tristany i Isolda	— 3 —	
Els Mestres Cantaires de Nuremberg	— 3 —	
L'anell del nibelung {	L'or del Rhén (2. ^a edició).	— 3 —
	La Walkiria (2. ^a edició)	— 3 —
	Sigfrid	— 3 —
	La posta dels déus	— 3 —
Parçival.	— 3'50 —	

OBRES TEORIQVES I CRITIQUES

DE RICART WAGNER

Volum I. — "Musica del Pervindre". — L'art i la Revolució. Preu: 3 ptes.

PARTITURES CATALANES

Lohengrin	(Agotada)
Els Mestres Cantaires de Nuremberg	Preu: 25 ptes.
Tannhäuser.	— 25 —
Tristany i Isolda	— 25 —

Explendides edicions de cant i piano ab el text original alemany, la traducció catalana i l'indicació dels estruments orquestrals. El preu marcat es de l'exemplar a la rustega. Amb 5 ptes. de augment s'obté l'exemplar relligat amb magnífiques tapes.

OBRES DELS COMENTADORS WAGNERIANS

El drama wagnerià, pel crític alemany H. S. CHAMBERLAIN; traducció de *Joaquim Pena*.—Preu: 3 ptes.

Conferències donades a la Associació Wagneriana, per *F. Pedrell, A. Ribera, J. Pena, M. Domenech Español, A. Gual, J. M. Roviralla, A. Par, M. de Montoliu, J. Maragall, X. Viura, L. Clariana i J. Jordan de Urries*.—Preu: 5 ptes.

L'Art de Ricart Wagner: L'obra poètica.—L'obra musical, per ALFRET ERNST, traduït del francès per *Geroni Zanné*.—Dos grans volums, preu: 10 ptes.

L'anell del nibelung de Wagner i les condicions de l'humanitat ideal, per DAVID IRVINE, traduït de l'anglès per *Manuel de Montoliu*.—Preu: 3 ptes.

Obres literaries de cultura wagneriana

Lo Rei Lear, tragedia de SHAKESPEARE, traducció catalana amb les variants de les edicions princeps, observacions dels principals comentaristes; i examen crític de la tragedia per Anfós Par.—Preu: 7'50 ptes

EN PREPARACIÓ

Obres teoriques i crítiques de R. Wagner. — L'obra d'art del pervindre. — Opera i drama, traduïdes de l'alemany per *Joaquim Pena*.

Ricart Wagner poeta i pensador, gran estudi crític, d'ENRIC LICHTENBERGER, traduït per *G. Zanné*.

Poemes Wagnerians, originals de *G. Zanné*.

PARCIVAL.—Partitura catalana.

Aquestes obres están de venda en l'«Associació Wagneriana», Rambla de Catalunya, 7 (Angelus-Hall), en les llibreries i magatzems de musica i en el Saló de descans del Palau de la M. C. durant els presents Festivals.

PARCIVAL

Festival Sagrat en 3 actes

Traducció en vers adaptada a la musica

PER

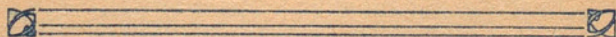
Geroni Zanné i Joaquim Pena

acompanyat de l' exposició tematica original

DE

Miquel Domenech Español

Preu: 3'50 pts.

Revista Musical Catalana

Butlletí Mensual del Orfeó Català

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CARRER ALT DE SANT PERE, 13

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Barcelona	Pels socis de l' «Orfeó Català», un any	4 ptes.
"	" no socis.....	5 "
Fora.....	" socis de l' «Orfeó Català», "	5 "
"	" no socis.....	6 "
Extranger		6 frs.

SE SUSCRIU, ADEMÉS, EN LES PRINCIPALS LLIBRERIES I MAGATZEMS DE MUSICA

Número solt, 50 centims

Festival Extraordinari

(Fora d'abonament)

DIUMENGE 1.ER JUNY DE 1913

A LES 4 EN PUNT DE LA TARDE

PROGRAMA

PRIMERA PART

Els Mestres Cantaires de Nurenberg

ACTE TERÇ — QUADRE SEGON

Artistes: Joan Raventós. — Innocenci Navarro. — Conrat Giral i Orfeó Català.

SEGONA PART

Himne a Wagner. Orfeó Català.
Rienzi. Preludi i Pregaria. Francisco Viñas.
Tristany i Isolda.

Preludi i mort d'Isolda. Lina Pasini Vitale.

TERCERA PART

PARCIVAL

Quadre de la Consagració del Grial

Artistes: Innocenci Navarro. — Conrat Giral i Orfeó Català.

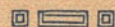
DIRECTORS:

Franz Beldler - Lluís Millet - J. Lamote de Grignon.

DIMARS 3 DE JUNY DE 1913

CINQUÈ FESTIVAL

I ULTIM D'ABONAMENT

PROGRAMA

SIGFRID. Cant de la forja.

LA POSTA DELS DEUS. Relat i
mort de Sigfrid. Marxa fúnebre.

Artistes: Joan Raventós.-Conrat Giral.-Vicenç Gallofré

PARCIVAL

ACTE SEGON - QUADRE SEGON

Artistes: Lina Pasini Vitale.—Francisco Viñas.—
Innocenci Navarro. — Srtes. Badia, Farré, Fornells.
Noguera, Sala i Tarragó.

Cor de Senyoretas.

PARCIVAL

ACTE TERÇ (COMPLERT)

Artistes: Francisco Viñas.—Conrat Giral.—Inno-
cenci Navarro i les 3 seccions de l'Orfeó Català.

Director: Franz Beidler

AL PUNT DE 1/4 DE 10 DEL VESPRE

LES ARTS GRÁFIQUES
J. COMAS. - SABADELL
LITOGRAFIAT AMB LA ROTATI-
VA OFFSET DE LA CASA MANN

52044